

Na co myslím, když běžím...

VEDENÍ TALENTU - ZEJMÉNA VÝJIMEČNĚ-
HO TALENTU - NENÍ NOVÝM FENOMÉNEM
V ŽÁDNÉM OBCHODU NA VRCHOLNÉ
ÚROVNI, VČETNĚ SPORTU

SILNÉ EGO NEMUSÍ BÝT PŘEKÁŽKOU

Chodíte pravidelně běhat? Uvědomili jste si někdy, na co během hodinky až dvou, které strávíte aktivním, člověku přirozeným pohybem – nejlépe někde v přírodě – myslíte? Na práci, rodinu, přítelkyni? Nebo jen posloucháte hudbu či pozorujete okolí? Možná, že nemyslíte na nic a soustředíte se pouze na svůj dech a výkon. Není to vlastně úplně zbytečné? Dovolím si tvrdit, že nikoli.

TEXT: MICHAL JEŽDÍK

Když jsem začal s běháním, těšil jsem se vždy na moment, až doběhnu. Samotný běh mi totiž nepřinášel očekávaný požitok. Měl jsem toho dost a ptal se sám sebe, proč to dělám. S přibývajícími kilometry, dny, měsíci se mi začala snižovat tepová frekvence, stabilizovala technika a začal jsem se těšit na každý běh, na opojné vyčerpání z něj.

Díky pravidelnosti jsem se dostal do fáze, kdy přibližně po 5 minutách se zcela oprostím od běhu a prostředí. Můj mozek přepne do jiného režimu, určité prázdnoty nezatížené pohybem. Začnu přemýšlet nad tím co je aktuální, nebo nad tím, co mi uvízlo v hlavě. Po běhu si udělám pár poznámek a postupně se k tématům vracím a poznámky rozšiřuji. Při dnešním běhu jsem se v myšlenkách vrátil ke slovům Arséna Wengera, trenéra Arsenalu Londýn: „Pokud jste měli pohodový

týden při trénincích s vašimi hráči, očekávejte problémy při utkání o víkend. Jestliže chcete mít klidný víkend, pak se připravte na náročný týden.“

Co tím myslel? Když příprava plyne bez konfliktu a pak v zápase a jeho důležitých momentech individuality často neodevzdají ze sebe to, co v nich je, či co od nich očekáváte. Říká nám, že trénování a koučování talentovaných hráčů s velkým egem je stresující a těžké. Ale pokud jste schopni s takovým hráčem najít společnou řeč, počítejte s tím, že bude nemožné, nebo téměř nemožné, váš tým porazit.

Vedení výjimečně talentovaných hráčů není přece žádným novým fenoménem v žádném sportu na vrcholné úrovni. Odborníci dokonce zjistili, že výjimečný talent může mít až devětkrát větší šanci uspět v porovnání s průměrně talento-



Jednou z klíčových věcí je stanovit hráčům role a ty s nimi individuálně probrat. Musejí se s nimi ztotožnit. Jedině tak dojdete společně do cílové šachovnice.



spočívá jen v tom, zda má někdo velké ego, či ne, ale zda je někdo takový ještě koučovatelný. Jedním dechem přidávám, že je to také o prostředí, ve kterém pracujeme, o realizačním týmu a jeho naladění na stejnou notu s vámi, a zejména o komunikaci. Jednou z klíčových věcí je stanovit hráčům role a ty s nimi individuálně probrat. Musejí se s nimi ztotožnit. Jedině tak dojdete společně do cílové šachovnice.

Když jsem trénoval basketbalový Nymburk, udělal jsem několik chyb, které jsem si uvědomil později. Přesto jsme vyhráli tři tituly v řadě, prorazili do evropských pohárů a měl jsem obrovské štěstí trénovat a koučovat velké osobnosti. Některé jsem si převedl sám, například Jirku Zídka, prvního Čecha v NBA, vítěze NCAA, Euroligy se Žalgirisem Kaunas, hráče Realu Madrid a sběratele ligových titulů v zemích, ve kterých hrál. Jiné hráče, a tak to standardně bývá, jsem podědil. Jedním byl například vynikající skokan a střelec Ashante Johnson. Diváci ho milovali. Smečoval míče do koše, jako by se odrazil z trampolíny, měl ladný pohyb a dětskou tvář.

Do jedné z předsezonních příprav Johnson přijel až 2 týdny před zahájením soutěže. Pozdní příjezd byl domluvený, protože Ashante se pokoušel dostat do týmu NBA. Málem se mu to podařilo. Nedostal se do konečné patnáctky až jako poslední, zůstal těsně před branami nejlepší ligy na světě, snu každého Američana. Byl v plném tréninku pod kontrolou nejlepších trenérů, těšil jsem se na jeho příjezd. O to víc jsem



Ashante Johnson



Jiří Zidek

byl překvapen, když hvězdný Ashante při strečku mluvil se spoluhráči, místo, aby se soustředil na sebe. Několikrát nesplnil úkol, který dostal od mých asistentů.

Zpětně jsem pochopil, že vzájemně soubije Johnson

- Zidek bral Ashante jako boj o prvenství. Situace vyvrcholila pozdním příchodem Johnsona, na což jsem reagoval jeho vyloučením z tréninku a přidal mu individuální tréninky s asistenty. On na to reagoval tak, že přestal komunikovat, spolupracovat a dokonce uvažoval o předčasném

odchodu z klubu. Situace se vyřešila až poté, co jsem s ním opakovaně individuálně hovořil o jeho roli v týmu a současně jsme s hráči nastavili pravidla týmové kultury bez ohledu na národnosti.

Ponaučením pro mě bylo, že první, co musím udělat, je mluvit s každým hráčem, bez rozdílu, individuálně. Poznat jeho představy, konfrontovat je s mými a s týmovými cíli. Jen tak najdete pro hráče roli, ve které se obě strany budou cítit komfortně. Greg Popovich, trenér San Antonio Spurs, čtyřnásobných vítězů NBA, hledá po celém světě talentované hráče s velkým egem, kteří překonali sami sebe ve smyslu, že nechtějí být jen nejlepšími hráči, ale nejlepšími hráči v nejlepším týmu. Z mé zkušenosti se jedná o hráče, kteří překonali své egocentrické období.

Nám se to s Ashantem podařilo jen částečně. Sezónu jsme dokončili ziskem titulu s rekordním počtem vítězství a Johnson se stal MVP ligy. Po skončení jsme se ale na další spolupráci nedomluvili. Jsem přesvědčen, že jeho jediným nebezpečným soupeřem byla neschopnost využít svého ega ve svůj i týmový prospěch.

Po doběhnutí do sportovního centra v Nymburce jsem se protahoval a možná ne náhodou nade mnou pod stropem vedle ostatních hráčských dresů visel právě dres Ashanteho Johnsona. Kruh se uzavřel. Pro mě samotného je běh konfrontací s mým vlastním egem a revizí toho, co jsem udělal, na čem pracuji a nad čím přemýšlím do budoucna.